

[Birgitte Husmark]

valgsmøder således, at privatansatte kan varetage deres ombud uden at umuliggøre deres ansættelsesforhold?»

Begrundelse

I Morgenavisen Jyllands-Posten den 9. november 1993 udtaler en af Danmarks førende eksperter på styrelseslovområdet, Emil le Maire, at privatansatte byrådsmedlemmer ikke kan forbeholde sig ret til at få fri fra deres erhvervsarbejde i forbindelse med byrådsarbejde, på trods af at dette er et borgerligt ombud. I den forbindelse henviser Emil le Maire til betænkning nr. 894 fra 1980 vedrørende kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m.v., hvor det bl.a. står anført på side 157: »Det må da også erkendes, at en retstilstand, som pålægger valgte repræsentanter at deltage i det kommunale arbejde, men som ikke sikrer dem mod følgerne i forhold til deres erhverv, ikke er fuldt tilfredsstillende.«

Svar (25/11 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indledningsvis vil jeg gerne fastslå, at Emil le Maire har udtalt sig i sin egenskab af kon-torchef i Indenrigsministeriet og dermed på ministeriets vegne.

I øvrigt kan jeg oplyse, at det er almindeligt antaget, at privat ansatte ikke har krav på arbejdsfrihed til at varetage byrådsarbejde. Regler herom er kun fastsat for offentligt ansatte.

Som nævnt i min besvarelse af 12. november 1993 på spørgsmål nr. S 186 finder jeg det beklageligt – og også forkasteligt – at private virksomheder ikke respekterer, at de ansatte kan udøve borgerligt ombud som medlemmer af kommunale råd.

For så vidt angår spørgsmålet om tilrettelæggelsen af arbejdet i byråds- og udvalgsmøder kan jeg oplyse, at det i såvel teori som praksis er antaget, at fastlæggelsen af mødetidspunkterne skal ske under rimelig hensyntagen til medlemmernes mulighed for at komme til stede samt til, at kommunens borgere normalt skal have mulighed for at overvære byrå-dets møder uden at tage fri fra arbejde.

Uanset at det således er forudsat, at mødetidspunkter skal fastsættes således, at medlemmer ikke uden tvingende grund afskæres fra at deltage i byråds- og udvalgsarbejdet, vil det

imidtled ikke kunne undgås, at der undertiden – bl.a. afhængigt af mødetal og -længde, afstanden mellem arbejdssted og rådhus – vil kunne opstå problemer for enkelte medlemmer med at forene det kommunale arbejde med det private ansættelsesforhold.

Som nævnt i min besvarelse af 12. november 1993 er det vanskeligt at løse problemet ved lov.

Regeringen vil opfordre arbejdsmarkedets parter til at nå frem til en ordning – en tryghedsaftale, fraværret el. lign. – der i videst muligt omfang kan sikre alle den fornødne frihed til at varetage offentlige hverv.

Spm. nr. S 210

Til *sundhedsministeren* (17/11 93) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Hvilke aftaler er der truffet mellem Rigshospitalet og de private hospitaler/klinikker i Danmark om, at Rigshospitalet yder bistand, såfremt en hjerteoperation udvikler sig til en nødsituation?»

Svar (24/11 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg kan oplyse, at Rigshospitalet ikke har indgået aftaler med private hospitaler/klinikker om, at Rigshospitalet yder bistand, såfremt en hjerteoperation udvikler sig til en nødsituation.

Det bemærkes, at hvis en operation på et privathospital udvikler sig til en nødsituation, som privathospitalet ikke kan løse, har patienten efter sygehusloven ret til akut behandling på offentlige sygehuse, der kan yde den nødvendige behandling.

Spm. nr. S 222

Til *skatteministeren* (19/11 93) af:

Niels Højland (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvilken løbende kontrol Told- og Skattestyrelsen har med grundlaget for de foreninger, stiftelser, institutioner m.v., opført i cirkulære 1992-9, hvis midler anvendes i almenevelgørende eller på anden måde almennyttige øjemed til fordel for en større kreds af personer, og som er godkendt til modtagelse af gavebidrag fratrukket i